

Правовий захист економічної конкуренції – тести 5курс

1. Порушенням законодавства про захист економічної конкуренції вважається:

- приховування монопольного становища;
- використання монопольного становища;
- зловживання монопольним становищем;
- прагнення до зайняття монопольного становища;
- зайняття монопольного становища.

2. Зловживанням монопольним становищем визнається:

- встановлення неузгоджених цін;
- встановлення надмірно високих цін;
- встановлення цін, які неможливо було б встановити за умов значної конкуренції;
- встановлення низьких цін;
- встановлення монопольно високих цін.

3. Будь-які дії у конкуренції, що суперечать правилам, торговим та іншим чесним звичаям у підприємницькій діяльності вважаються:

- монопольною конкуренцією;
- недобросовісною діловою практикою;
- недобросовісною конкуренцією;
- нечесною конкуренцією;
- несправедливою конкуренцією.

4. Центральним органом державної виконавчої влади, покликаним здійснювати контроль за економічною концентрацією є:

- Вищий господарський суд;
- Держстандарт;
- Антимонопольний комітет;
- Кабінет Міністрів;
- Монопольне відомство.

5. Примусовий поділ монопольного утворення не застосовується, якщо частка внутрішнього обороту структурного підрозділу в загальному обсязі валової продукції підприємства (об'єднання) становить:

- менше 30%;
- більше 50%;
- більше 30%;
- менше 35%;
- більше 35%.

6. За вчинення дій, визначених як зловживання монопольним становищем на підприємця накладається штраф у розмірі:

- до 2 відсотків виручки;

- до 1 відсотка виручки;
- до 5 відсотків виручки;
- до 10 відсотків виручки;
- до 3 відсотків виручки.

7. З питань примусового поділу монопольних утворень та накладення штрафів приймається:

- ухвала;
- розпорядження;
- рішення;
- постанова;
- наказ.

8. Розпорядження про початок розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції надсилається відповідачу протягом:

- наступного дня;
- тижня протягом семи днів;
- трьох робочих днів;
- двох робочих днів;
- місяця.

9. Економічна конкуренція (конкуренція) – це:

- відомості в будь-якій формі й вигляді та збережені на будь-яких носіях (у тому числі листування, книги, помітки, ілюстрації (карти, діаграми, органіграми, малюнки, схеми тощо), фотографії, голограми, кіно-, відео-, мікрофільми, звукові записи, бази даних комп'ютерних систем або повне чи часткове відтворення їх елементів), пояснення осіб та будь-які інші публічно оголошені чи документовані відомості;

- вирішальний вплив однієї чи декількох пов'язаних юридичних та/або фізичних осіб на господарську діяльність суб'єкта господарювання чи його частини, який здійснюється безпосередньо або через інших осіб;

- змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умови обороту товарів на ринку;

- досягнення суб'єктом господарювання монопольного (домінуючого) становища на ринку товару, підтримання або посилення цього становища;

- усі відповіді неправильні.

10. Монополізація – це:

- відомості в будь-якій формі й вигляді та збережені на будь-яких носіях (у тому числі листування, книги, помітки, ілюстрації (карти, діаграми, органіграми, малюнки, схеми тощо), фотографії, голограми, кіно-, відео-, мікрофільми, звукові записи, бази даних комп'ютерних систем або повне чи часткове відтворення їх елементів), пояснення осіб та будь-які інші публічно оголошені чи документовані відомості;

- змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умови обороту товарів на ринку;

- досягнення суб'єктом господарювання монопольного (домінуючого) становища на ринку товару, підтримання або посилення цього становища;

- вирішальний вплив однієї чи декількох пов'язаних юридичних та/або фізичних осіб на господарську діяльність суб'єкта господарювання чи його частини, який здійснюється безпосередньо або через інших осіб;

- усі відповіді неправильні.

11. Контроль – це:

- відомості в будь-якій формі й вигляді та збережені на будь-яких носіях (у тому числі листування, книги, помітки, ілюстрації (карти, діаграми, органіграми, малюнки, схеми тощо), фотографії, голограми, кіно-, відео-, мікрофільми, звукові записи, бази даних комп'ютерних систем або повне чи часткове відтворення їх елементів), пояснення осіб та будь-які інші публічно оголошені чи документовані відомості;

- змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умови обороту товарів на ринку;

- вирішальний вплив однієї чи декількох пов'язаних юридичних та/або фізичних осіб на господарську діяльність суб'єкта господарювання чи його частини, який здійснюється безпосередньо або через інших осіб;

- досягнення суб'єктом господарювання монопольного (домінуючого) становища на ринку товару, підтримання або посилення цього становища;

- усі відповіді неправильні.

12. Згідно з Законом України «Про захист економічної конкуренції» малий та середній підприємець – це:

- суб'єкт господарювання, доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній фінансовий рік чи вартість активів якого не перевищує суми, еквівалентної 300 тисячам євро, визначеної за курсом Національного банку України, що діяв в останній день фінансового року, якщо на ринках, на яких діє цей підприємець, є конкуренти із значно більшою ринковою часткою;

- суб'єкт господарювання, доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній фінансовий рік чи вартість активів якого не перевищує суми, еквівалентної 200 тисячам євро, визначеної за курсом Національного банку України, що діяв в останній день фінансового року, якщо на ринках, на яких діє цей підприємець, є конкуренти із значно більшою ринковою часткою;

- суб'єкт господарювання, доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній фінансовий рік чи вартість активів якого не перевищує

суми, еквівалентної 500 тисячам євро, визначеної за курсом Національного банку України, що діяв в останній день фінансового року, якщо на ринках, на яких діє цей підприємець, є конкуренти із значно більшою ринковою часткою;

- суб'єкт господарювання, доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній фінансовий рік чи вартість активів якого не перевищує суми, еквівалентної 400 тисячам євро, визначеної за курсом Національного банку України, що діяв в останній день фінансового року, якщо на ринках, на яких діє цей підприємець, є конкуренти із значно більшою ринковою часткою;

- усі відповіді неправильні.

13. Органи адміністративно-господарського управління та контролю – це:

- об'єднання юридичних та (або) фізичних осіб, у тому числі об'єднання підприємств, а також громадські організації;

- Антимонопольний комітет України, постійно діючі та тимчасові адміністративні колегії Антимонопольного комітету України, державний уповноважений Антимонопольного комітету України, адміністративні колегії територіальних відділень Антимонопольного комітету України;

- суб'єкти господарювання, об'єднання, інші особи в частині виконання ними функцій управління або контролю в межах делегованих їм повноважень органів влади чи органів місцевого самоврядування;

- міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим та органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, державні органи, що здійснюють регулювання діяльності суб'єктів природних монополій, ринку цінних паперів, державні органи приватизації, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, місцеві органи виконавчої влади;

- усі відповіді неправильні.

14. Органи Антимонопольного комітету України – це:

- об'єднання юридичних та (або) фізичних осіб, у тому числі об'єднання підприємств, а також громадські організації;

- суб'єкти господарювання, об'єднання, інші особи в частині виконання ними функцій управління або контролю в межах делегованих їм повноважень органів влади чи органів місцевого самоврядування;

- Антимонопольний комітет України, постійно діючі та тимчасові адміністративні колегії Антимонопольного комітету України, державний уповноважений Антимонопольного комітету України, адміністративні колегії територіальних відділень Антимонопольного комітету України;

- міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим та органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, державні органи, що здійснюють регулювання діяльності суб'єктів природних монополій, ринку цінних паперів, державні органи приватизації, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, місцеві органи виконавчої влади;

- усі відповіді неправильні.

15. Копіюванням зовнішнього вигляду виробу є:

- відтворення вигляду виробу і введення його у господарський обіг без однозначного зазначення виробника копії, що може призвести до змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання

- відтворення внутрішнього вигляду виробу іншого суб'єкта господарювання і введення його у господарський обіг без однозначного зазначення виробника копії, що може призвести до змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання;

- відтворення зовнішнього вигляду виробу іншого суб'єкта господарювання і введення його у господарський обіг без однозначного зазначення виробника копії, що може призвести до змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання;

- відтворення вигляду виробу іншого суб'єкта некомерційного господарювання і введення його у господарський обіг без однозначного зазначення виробника копії, що може призвести до змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання;

- усі відповіді неправильні.

16. Повноваження службовців Комітету щодо збирання доказів під час розгляду справи стверджуються:

- довіреністю;
- розпорядженням;
- службовим дорученням;
- актом;
- службовим направленням.

17. За результатами збирання доказів у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції складається:

- висновок;
- акт;
- подання;
- опис порушення;
- клопотання.

18. Комітетом накладаються штрафи за порушення законодавства про захист економічної конкуренції, якщо їх розмір перевищує:

- 500 мінімальних розмірів заробітних плат;
- 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 400 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 100 мінімальних розмірів заробітних плат;
- 4000 мінімальних розмірів заробітних плат.

19. Заява про перевірку рішення у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або про перегляд такого рішення підлягає розгляду протягом:

- 60 календарних днів;
- 60 робочих днів;
- 30 календарних днів;
- місяця;
- 30 робочих днів.

20. Про день, час і місце слухання в справі про захист економічної конкуренції особи, які беруть участь у справі, повідомляються не пізніше ніж за _____ до проведення слухання: - тиждень;

- два дні;
- п'ять днів;
- місяць;
- десять днів.

21. Предметом регулювання діяльності суб'єктів природних монополій відповідно до Закону України „Про природні монополії” є:

- умови укладення та виконання договорів суб'єктами природних монополій;
- ціни (тарифи) на товари, що виробляються суб'єктами природних монополій;
- порядок сплати податків суб'єктами природних монополій;
- порядок створення суб'єктів природних монополій;
- види продукції, які можуть вироблятися суб'єктами природних монополій.

22. Монопольним (домінуючим) вважається становище кожного з кількох суб'єктів господарювання, якщо стосовно них виконується, зокрема, така умова:

- сукупна частка не більше ніж двох суб'єктів господарювання;
- сукупна частка перевищує 50 відсотків;
- більше ніж трьох суб'єктів господарювання;
- перевищує 30 відсотків;
- перевищує 70 відсотків.

23. Монопольним (домінуючим) вважається становище кожного з кількох суб'єктів господарювання, якщо стосовно них виконується, зокрема, така умова:

- перевищує 80 відсотків;
- сукупна частка не більше ніж п'яти суб'єктів господарювання перевищує 70 відсотків;
- сукупна частка не більше ніж семи суб'єктів господарювання;
- не перевищує 70 відсотків;
- сукупна частка більше ніж п'яти суб'єктів господарювання.

24. Вважається, що кожен із двох чи більше суб'єктів господарювання займає монопольне (домінуюче) становище на ринку товару, якщо стосовно певного виду товару між ними:

- лише встановлюється конкуренція;
- немає конкуренції;
- зароджується конкуренція;
- є ознаки невеликої конкуренції;
- є неістотна конкуренція.

25. Вважається, що кожен із двох чи більше суб'єктів господарювання займає монопольне (домінуюче) становище на ринку товару, якщо стосовно певного виду товару між ними:

- лише встановлюється конкуренція;
- є незначна конкуренція;
- спостерігається конкуренція;
- є ознаки невеликої конкуренції;
- є неістотна конкуренція.

26. Узгодженими діями є:

- економічна концентрація капіталів при створенні суб'єкта господарювання;
- створення об'єднання суб'єктів господарювання метою якого є узгодження конкурентної поведінки;
- злиття двох і більше монопольних утворень;
- недобросовісна конкуренція;
- набуття одним суб'єктом господарювання контролю над іншим.

27. Узгодженими діями є:

- економічна концентрація капіталів при створенні суб'єкта господарювання;
- прийняття об'єднаннями рішень у будь-якій формі;
- зловживання монопольним становищем;
- створення об'єднань суб'єктів господарювання;
- набуття одним суб'єктом господарювання контролю над іншим.

28. Узгодженими діями є:

- економічна концентрація капіталів при створенні суб'єкта господарювання;
- укладення суб'єктами господарювання угод у будь-якій формі;
- зловживання монопольним становищем;
- недобросовісна конкуренція;
- набуття одним суб'єктом господарювання контролю над іншим.

29. Антиконтурентними узгодженими діями є узгоджені дії, які призвели або можуть призвести до:

- недобросовісної конкуренції;
- обмеження конкуренції;
- відсутності конкуренції;
- заборони конкуренції.

30. Антиконтурентними узгодженими діями є узгоджені дії, які призвели або можуть призвести до:

- недобросовісної конкуренції;
- усунення конкуренції;
- відсутності конкуренції;
- зловживання монопольним становищем;
- заборони конкуренції.

31. Органи Комітету, які прийняли рішення у справі про захист економічної конкуренції не мають права його скасувати або змінити; вони вправі:

- переглянути рішення за нововиявленими обставинами;
- виправити допущені описки чи явні арифметичні помилки;
- направити рішення для перегляду в інший орган Комітету;
- внести поправки у своє рішення;
- внести клопотання до суду про роз'яснення їх рішення.

32. Органи Комітету, які прийняли рішення у справі про захист економічної конкуренції не мають права його скасувати або змінити; вони вправі:

- прийняти повторне рішення;
- прийняти додаткове рішення;

- направити рішення для перегляду в інший орган Комітету;
- внести поправки у своє рішення;
- внести клопотання до суду про роз'яснення їх рішення.

33. Органам державної влади і місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері господарювання, забороняється приймати акти або вчиняти дії, що:

- забезпечують захист комерційної таємниці окремих суб'єктів господарювання;
- ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання;
- підтримують змагання між суб'єктами господарювання;
- визначають умови конкуренції між суб'єктами господарювання;
- упорядковують конкуренцію суб'єктів господарювання.

34. Органам державної влади і місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері господарювання, забороняється приймати акти або вчиняти дії, що:

- надають пільги окремим суб'єктам господарювання;
- визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності;
- підтримують змагання між суб'єктами господарювання;
- визначають умови конкуренції між суб'єктами господарювання;
- упорядковують конкуренцію суб'єктів господарювання.

35. Дискредитацією господарюючого суб'єкта є поширення у будь-які формі:

- нечітких відомостей;
- неточних відомостей;
- негативних відомостей;
- недостовірних відомостей;
- особистих відомостей.

36. Дискредитацією господарюючого суб'єкта є поширення у будь-які формі:

- неперевірених відомостей;
- неповних відомостей;
- негативних відомостей;
- недостовірних відомостей;
- особистих відомостей.

37. Неправомірними діями у конкуренції щодо комерційної таємниці визнаються
II:

- неправомірне виявлення;
- неправомірне збирання;
- неправомірне вивчення;
- неправомірне ознайомлення;
- неправомірна оцінка.

38. Неправомірними діями у конкуренції щодо комерційної таємниці визнаються
II:

- неправомірна характеристика;
- неправомірне використання;
- неправомірне вивчення;
- неправомірне ознайомлення;
- неправомірна оцінка.

39. Особи, права яких порушені діями, визначеними законом як недобросовісна конкуренція, можуть звернутися із заявою про захист своїх прав протягом шести місяців з дня, коли:

- було виявлено порушення їх прав;
- вони повинні були дізнатися про порушення своїх прав;
- відбулося порушення їх прав;
- вони дізналися про наслідки порушення їх прав;
- вони могли дізнатися про порушення своїх прав.

40. Особи, права яких порушені діями, визначеними законом як недобросовісна конкуренція, можуть звернутися із заявою про захист своїх прав протягом шести місяців з дня, коли:

- вони дізналися про порушення своїх прав та особу порушника;
- вони дізнались про порушення своїх прав;
- відбулося порушення їх прав;
- вони дізналися про наслідки порушення їх прав;
- вони могли дізнатися про порушення своїх прав.

41. Правила професійної етики у конкуренції, розроблені суб'єктами господарювання, можуть використовуватися при:

- розробці проектів регуляторних актів;
- розробці установчих документів суб'єктів господарювання;
- збиранні комерційної таємниці;
- досягненні неправомірних переваг у конкуренції;
- виконанні господарсько-договірних зобов'язань.

42. Правила професійної етики у конкуренції, розроблені суб'єктами господарювання, можуть використовуватися при:

- використанні комерційної таємниці;
- укладенні договорів;
- збиранні комерційної таємниці;
- досягненні неправомірних переваг у конкуренції;
- виконанні господарсько-договірних зобов'язань.

43. Діяльність суб'єктів природних монополій регулюється у такій сфері:

- виробництва алкогольних напоїв;
- управління повітряним рухом;
- виробництва сільськогосподарської продукції, що визначальне значення для держави;
- страхових послуг;
- банківської діяльності.

44. Діяльність суб'єктів природних монополій регулюється у такій сфері:

- реалізації тютюнових виробів;
- централізованого постачання теплової енергії;

- виробництва сільськогосподарської продукції, що визначальне значення для держави;
- страхових послуг;
- банківської діяльності.

45. Діяльність суб'єктів природних монополій регулюється у такій сфері:

- виробництва сільськогосподарської продукції, що визначальне значення для держави;
- спеціалізованих послуг транспортних терміналів;
- виробництва алкогольних напоїв;
- реалізації тютюнових виробів;
- страхових послуг.

46. Діяльність суб'єктів природних монополій регулюється у такій сфері:

- банківської діяльності;
- транспортування речовин трубопровідним транспортом;
- виробництва алкогольних напоїв;
- реалізації тютюнових виробів;
- страхових послуг.

47. Концентрацією суб'єктів господарювання визнається:

- опосередковане набуття у власність іншим способом часток, що забезпечує досягнення 25 відсотків у вищому органі управління;
- безпосереднє придбання акцій, що забезпечує досягнення 25 відсотків голосів у вищому органі управління;
- створення ситуації при якій половина посад членів наглядової ради двох чи більше суб'єктів господарювання обіймають одні і ті ж особи;
- створення суб'єкта господарювання, метою якого є здійснення координації конкурентної поведінки;
- безпосереднього придбання активів у вигляді нерухомого майна

48. Антиконтентними узгодженими діями, зокрема, визнаються узгоджені дії, які стосуються:

- схилення до бойкоту конкурента;
- встановлення контролю над ринками товарів;
- створення перешкод доступу на ринок;
- відмова від придбання товарів;
- дискредитація суб'єкта господарювання.

49. Зловживанням монопольним (домінуючим) становищем на ринку, зокрема, визнається:

- дискредитація господарюючого суб'єкта;
- суттєве обмеження конкурентоспроможності інших суб'єктів господарювання;
- досягнення неправомірних переваг у конкуренції;
- схилення до бойкоту господарюючого суб'єкта;
- купівлі-продаж товарів із примусовим асортиментом.

50. Створенням перешкод господарюючим суб'єктам у процесі конкуренції, зокрема, визнається:

- досягнення неправомірних переваг у конкуренції;

- дискредитація господарюючого суб'єкта;
- створення перешкод доступу на ринок (виходу з ринку);
- обумовлення укладання угод прийняттям суб'єктом господарювання додаткових зобов'язань;
- суттєве обмеження конкурентоспроможності інших суб'єктів господарювання.

51. Справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції у межах компетенції розглядаються, зокрема, таким органами Антимонопольного комітету України:

- палатою з розгляду справ Комітету;
- державним уповноваженим Комітету;
- Головою Комітету;
- тимчасово діючою колегією Комітету;
- Головою територіального відділення Комітету.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- економічна самостійність;
- невтручання державних та інших органів;
- систематичність;
- правомірність;
- ініціативність.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- наявність мети – отримання і розподіл прибутку;
- тривалий характер;
- систематичність;
- здійснення її на власний ризик;
- ініціативність.

Свобода підприємництва полягає у :

- вільному виборі видів підприємницької діяльності, не заборонених законом;
- вільному розпорядженні валютною виручкою;
- вільному нарахуванню та сплаті податків;
- вільному встановленню цін;
- вільному залученню природних ресурсів..

Загальним принципом господарювання в Україні є :

- свобода господарського договору;
- вільний вибір видів господарської діяльності;
- вільний рух капіталів, товарів та послуг на території України;
- захист національного споживача;
- заборона втручання органів державної влади у господарські відносини.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- систематичність;
- господарчість;
- правомірність;
- ініціативність;
- економічна самостійність.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- систематичність;
- ініціативність;
- правомірність;
- економічність;
- мета – одержання і розподіл прибутку.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- здійснення на власний ризик;
- ініціативність;
- правомірність;
- системність;
- економічна самостійність.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- систематичність;
- дохідність;
- правомірність;
- ініціативність;
- економічна самостійність.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- систематичність;
- правомірність;
- ініціативність;
- конкурентність;
- економічна самостійність.

Свобода підприємництва полягає у :

- вільному виборі видів підприємницької діяльності, не заборонених законом;
- вільному наймі працівників;
- вільному нарахуванню та сплаті податків;
- вільному встановленню цін;
- вільному залученню природних ресурсів;
- вільному використанню природних ресурсів;
- вільному розпорядженню валютною виручкою.

Свобода підприємництва полягає у :

- вільному виборі видів підприємницької діяльності, не заборонених законом;
- вільному розпорядженню валютною виручкою;
- вільному нарахуванню та сплаті податків;
- вільному виборі організаційних форм, передбачених законом;
- вільному залученню природних ресурсів;
- вільному використанню монопольного становища;
- вільному встановленню цін.

Не належить до конституційних основ правового господарського порядку в Україні :

- визнання усіх суб'єктів права власності рівними перед законом;
- економічна багатоманітність;
- забезпечення державою захисту конкуренції у підприємницькій діяльності;
- взаємовигідне співробітництво з іншими країнами;
- непорушність права приватної власності;
- свобода господарського договору;
- вільний найм працівників.

Не належить до конституційних основ правового господарського порядку в Україні :

- економічна багатоманітність;
- захист прав споживачів;
- забезпечення державою захисту конкуренції у підприємницькій діяльності;
- взаємовигідне співробітництво з іншими країнами;
- добросовісність, справедливість та розумність;
- недопущення протиправного позбавлення права власності;
- судовий захист прав та інтересів суб'єктів господарювання.

Не належить до конституційних основ правового господарського порядку в Україні :

- забезпечення державою екологічної безпеки;

- визнання і дія в Україні принципу верховенства права;
- забезпечення державою захисту конкуренції у підприємницькій діяльності;
- взаємовигідне співробітництво з іншими країнами;
- недоторканність суб'єктів господарювання;
- захист прав споживачів;
- свобода господарського договору.

Які із відповідей є неправильними: „З метою створення сприятливих організаційних та економічних умов для розвитку підприємництва органи влади на умовах і в порядку, передбачених законом ...” ?

- стимулюють інноваційну діяльність;
- надають підприємцям земельні ділянки;
- надають підприємцям пільги в оподаткуванні;
- звільняють підприємців від сплати ввізного мита.
- здійснюють первісне облаштування неосвоєних територій;
- подають підприємцям інші види допомоги;
- сприяють підприємцям у підготовці кадрів.

Які із відповідей є неправильними: „З метою створення сприятливих організаційних та економічних умов для розвитку підприємництва органи влади на умовах і в порядку, передбачених законом ...” ?

- звільняють підприємців від сплати ввізного мита;
- надають підприємцям земельні ділянки;
- стимулюють інноваційну діяльність;
- стимулюють модернізацію технології;
- сприяють підприємцям в організації інформаційного обслуговування їх діяльності;
- здійснюють первісне облаштування неосвоєних територій;
- надають підприємцям ліцензії.

Які із відповідей є неправильними: „Підприємницька діяльність припиняється ...” ?

- у разі припинення існування підприємця;
- на підставі рішення суду у випадках передбачених законами;
- з власної ініціативи підприємця;
- у разі закінчення строку дії ліцензії;
- у разі закінчення дії торгового патенту;
- на підставі рішення суду у випадках, передбачених Господарським кодексом;
- у разі подання завідомо неправдивих відомостей.

Які із відповідей є неправильними: „Підприємницька діяльність припиняється ...” ?

- у разі закінчення строку дії ліцензії;
- у разі припинення існування підприємця;
- з власної ініціативи підприємця;
- у разі закінчення строку дії встановленої квоти;
- на підставі рішення суду у випадках передбачених законами;
- на підставі рішення суду у випадках, передбачених Господарським кодексом;
- у разі визнання підприємця непрацездатним.

Яка із відповідей, передбачених Господарським кодексом України, є неправильною:

„Підприємницька діяльність припиняється ...”:

- у разі подання завідомо неправдивих відомостей;
- у разі закінчення строку дії ліцензії;
- з власної ініціативи підприємця;
- на підставі рішення суду у випадках, передбачених законами;
- на підставі виконавчого напису нотаріуса;
- на підставі рішення суду у випадках, передбачених Господарським кодексом;
- у разі припинення існування підприємця.

Які із відповідей є неправильними: „Підприємницька діяльність припиняється ...” ?

- у разі зупинення дії ліцензії;

- на підставі рішення суду у випадках передбачених законами;
- з власної ініціативи підприємця;
- у разі закінчення строку дії ліцензії;
- у разі припинення існування підприємця;
- на підставі рішення суду у випадках, передбачених Господарським кодексом;
- у разі подання завідомо неправдивих відомостей.

Ознаками підприємницької діяльності є :

- юридична рівність;
- самостійність;
- систематичність;
- вільне волевиявлення;
- мета – досягнення економічного результату;
- правомірність;
- ініціативність;
- здійснення на власний ризик;
- наполегливість.

Ознаками підприємницької діяльності є :

- періодичність;
- юридична рівність;
- мета – досягнення економічного результату;
- самостійність;
- мета – одержання і розподіл прибутку;
- систематичність;
- правомірність;
- здійснення на власний ризик;
- інноваційність.

Ознаками підприємницької діяльності є :

- інноваційність;
- самостійність;
- мета – одержання і розподіл прибутку;
- правомірність;
- ініціативність;
- комерційний розрахунок;
- періодичність;
- юридична рівність.
- здійснення на власний ризик;

Загальними принципами господарювання в Україні є:

- захист національного товаровиробника;
- свобода господарського договору;
- обмеження державного регулювання економічних процесів;
- захист національного споживача;
- свобода підприємницької діяльності у межах, визначених законом;
- вільний рух капіталів, товарів та послуг на території України;
- вільний вибір видів господарської діяльності;
- рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання;
- заборона втручання органів державної влади у господарські відносини.

Загальними принципами господарювання в Україні є:

- вільний вибір видів господарської діяльності;
- захист національного товаровиробника;
- рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання;
- вільний рух капіталів, товарів та послуг на території України;
- обмеження державного регулювання економічних процесів;
- захист економічної багатоманітності;
- заборона втручання органів державної влади у господарські відносини;

- свобода підприємницької діяльності у межах, визначених законом;
- свобода встановлення цін.

Загальними принципами господарювання в Україні є:

- обмеження державного регулювання економічних процесів;
- свобода підприємницької діяльності у межах, визначених законом;
- захист національного товаровиробника;
- вільний рух капіталів, товарів та послуг на території України;
- захист національного споживача;
- вільний вибір видів господарської діяльності;
- заборона втручання органів державної влади у господарські відносини;
- рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання;
- свобода господарського договору.

Підприємництво здійснюється на основі :

- самостійного формування підприємцем програми діяльності;
- вільного найму підприємцем працівників;
- комерційного розрахунку;
- власного комерційного ризику;
- самостійного вибору підприємцем постачальників і споживачів продукції, що виробляється;
- вільного укладення господарського договору;
- економічної багатоманітності;
- вільного вибору підприємцем організованих форм;
- вільного здійснення конкурентної політики.

Вкажіть які із відповідей є неправильними: „З метою створення сприятливих організаційних та економічних умов для розвитку підприємництва органи влади на умовах і в порядку, передбачених законом ...”:

- стимулюють модернізацію технології;
- надають підприємцям ліцензії;
- регулюють ціни у сфері господарювання;
- звільняють підприємців від сплати ввізного мита;
- не сприяють підприємцям в організації інформаційного обслуговування їх діяльності;
- надають підприємцям земельні ділянки;
- здійснюють первісне облаштування неосвоєних територій;
- застосовують до підприємців адміністративно-господарські санкції;
- стимулюють інноваційну діяльність.

Вкажіть неправильні відповіді: „Свобода підприємництва полягає у ...”:

- вільному виборі видів підприємницької діяльності, не заборонених законом;
- вільному розпорядженні валютною виручкою;
- вільному нарахуванню та сплаті податків;
- вільному встановленню цін;
- вільному використанню природних ресурсів;
- здійсненню підприємницької діяльності в будь-яких організаційних формах, передбачених законом;
- вільному наймі працівників;
- вільному використанню чужих позначень;
- економічній багатоманітності.

Суб'єкти господарювання реалізують свою господарську компетенцію на основі права :

- власності;
- управління;
- відання;
- повного господарського відання;
- господарського відання;
- оперативно-господарського використання;
- оперативно-господарського управління.

Суб'єкт господарювання може бути утворений шляхом :

- реорганізації діючого суб'єкта господарювання;
- відновлення діяльності попереднього суб'єкта господарювання;
- утворення філій і представництв юридичної особи - суб'єкта господарювання;
- примусової ліквідації діючого суб'єкта господарювання;
- заснування нового суб'єкта господарювання;
- добровільної ліквідації діючого суб'єкта господарювання;
- припинення діючого суб'єкта господарювання.

Підставами для відмови у проведенні державної реєстрації юридичної особи - суб'єкта господарювання є:

- використання у найменуванні юридичної особи історичного державного найменування;
- невідповідність суб'єкта господарювання ліцензійним умовам;
- наявність обмежень для заняття відповідних посад для осіб, які вказані як посадові особи органу управління суб'єкта господарювання;
- невідповідність установчих документів вимогам закону;
- неподання документів у повному обсязі;
- невідповідність відомостей, вказаних у реєстраційній картці, відомостям, що містяться у поданих документах;
- щодо засновника, який є юридичною особою, прийнято рішення про його припинення;
- подання документів особою, яка не має на це повноважень;
- документи подані за неналежним місцем проведення державної реєстрації.

Визнання суб'єкта господарювання банкрутом має такі наслідки:

- підприємницька діяльність банкрута завершується;
- починає спливати строк виконання грошових зобов'язань банкрута;
- припиняється нарахування неустойки по всіх видах заборгованості банкрута;
- скасовується арешт, накладений на майно банкрута;
- погашаються усі вимоги, що не були пред'явлені до банкрута;
- відомості про фінансове становище банкрута перестають бути конфіденційними;
- припиняються повноваження органів управління банкрута;
- припиняється дія усіх договорів, укладених банкрутом;
- підприємницька діяльність банкрута зупиняється.

Приватним підприємством визнається підприємство, що діє на основі:

- приватної власності;
- особистої власності;
- відокремленої власності;
- індивідуальної власності;
- спільної власності.

Підприємство не може мати у своєму складі:

- юридичних осіб;
- некомерційних одиниць;
- фізичних осіб;
- структурних одиниць;
- відокремлених структурних підрозділів.

Підприємство, якщо законом не встановлено інше, діє на основі:

- статуту;
- засновницького договору;
- положення;
- установчого документа;
- рішення про заснування;

Підприємство визнається підприємством з іноземною інвестицією, якщо в його статутному фонді іноземна інвестиція становить:

- не менш як десять відсотків;
- хоча б десять відсотків;

- більш як десять відсотків;
- рівно десять відсотків;
- перевищує десять відсотків.

Функції, права та обов'язки структурних підрозділів підприємств визначаються їх:

- положеннями;
- статутами;
- наказами;
- інструкціями;
- установчими документами.

Державне комерційне підприємство зобов'язане на кожний наступний рік складати і виконувати річний фінансовий план, який підлягає затвердженню до _____:

- 1 вересня;
- 1 лютого;
- 20 січня;
- 1 січня;
- 1 червня.

Порядок розподілу та використання прибутку (доходу) казенного підприємства визначається:

- фінансовим планом;
- установчим документом;
- статутом;
- положенням;
- рішенням про розподіл та використання прибутку (доходу).

Органи, до сфери управління яких відносяться державні комерційні підприємства, до _____ року, що передує плановому, надають Кабінету Міністрів України інформацію про обсяги перерахування прибутку державних комерційних підприємств для їх врахування при формуванні державного бюджету:

- 10 серпня;
- 1 вересня;
- 1 січня.
- 20 червня;
- 15 липня;

Казенне підприємство створюється за рішенням:

- центрального органу виконавчої влади з питань економіки.
- органу, до сфери управління якого входить казенне підприємство;
- Президента України;
- Прем'єр Міністра України;
- Кабінету Міністрів України;

Розмір статутного капіталу комунального унітарного підприємства встановлюється:

- Антимонопольним комітетом України;
- постановою Кабінету Міністрів України;
- законом;
- відповідним місцевим головою.
- відповідною місцевою радою;

Підприємство визнається підприємством з іноземною інвестицією, якщо в його статутному фонді іноземна інвестиція становить:

- не менш як десять відсотків;
- хоча б десять відсотків;
- більш як десять відсотків;
- рівно десять відсотків;
- перевищує десять відсотків.

Функції, права та обов'язки структурних підрозділів підприємств визначаються їх:

- положеннями;
- статутами;
- наказами;
- інструкціями;
- установчими документами.

Залежно від способу утворення (заснування) та формування статутного капіталу в Україні підприємства можуть діяти у двох організаційних формах:

- малі;
- унітарні.
- середні;
- комерційні;
- змішаної власності;
- корпоративні;
- некомерційні;

Підприємство визнається дочірнім, у випадках якщо між ним та іншим підприємством існує така залежність:

- проста;
- звичайна;
- основна;
- домінуюча;
- визначальна;
- вирішальна.
- виключна;

Підприємство може складатися з таких структурних підрозділів:

- торговельних;
- внутрішніх.
- самостійних;
- госпрозрахункових;
- обслуговуючих;
- відокремлених;
- управлінських;

Власник здійснює свої права щодо управління підприємством:

- особисто;
- безпосередньо;
- за допомогою представника;
- самостійно;
- індивідуально;
- через уповноважені ним органи.
- через третіх осіб;

Підприємство визнається дочірнім, у випадках якщо між ним та іншим підприємством існує така залежність:

- проста;
- звичайна;
- основна;
- домінуюча;
- визначальна;
- вирішальна.
- виключна;

Підприємство може складатися з таких структурних підрозділів:

- торговельних;
- виробничих.
- самостійних;

- госпрозрахункових;
- обслуговуючих;
- функціональних;
- управлінських;

Визначте правильні законодавчі положення щодо права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності:

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має фізична особа з повною цивільною дієздатністю;
- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- інформація про державну реєстрацію фізичних осіб - підприємців є відкритою;
- право на здійснення господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- право на здійснення некомерційної господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються Конституцією України та законом;
- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються виключно Конституцією України;
- якщо особа розпочала підприємницьку діяльність без державної реєстрації, уклавши відповідні договори, вона не має права оспорювати ці договори на тій підставі, що вона не є підприємцем;
- фізична особа здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної реєстрації в порядку, встановленому законом.

Громадянин-підприємець зобов'язаний:

- у передбачених законом випадках і порядку одержати ліцензію на здійснення певних видів господарської діяльності;
- повідомляти органи державної реєстрації про зміну його адреси, зазначеної в реєстраційних документах, предмета діяльності, інших суттєвих умов своєї підприємницької діяльності, що підлягають відображенню у реєстраційних документах;
- дотримуватися прав і законних інтересів споживачів, забезпечувати належну якість товарів (робіт, послуг), що ним виготовляються, дотримуватися правил обов'язкової сертифікації продукції, встановлених законодавством;
- не допускати недобросовісної конкуренції, інших порушень антимонопольно-конкурентного законодавства;
- вести облік результатів своєї підприємницької діяльності відповідно до вимог колективного договору;
- своєчасно надавати податковим органам декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію), інші необхідні відомості для нарахування податків та інших обов'язкових платежів; сплачувати податки та інші обов'язкові платежі в порядку і в розмірах, встановлених законом;
- своєчасно надавати органам місцевого самоврядування декларацію про майновий стан і доходи;
- не допускати добросовісної конкуренції, інших порушень антимонопольно-конкурентного законодавства;
- забезпечувати високу якість товарів (робіт, послуг), що ним виготовляються.

Вкажіть ознаки фіктивності, що дають підстави для звернення до суду про припинення діяльності фізичною особою-підприємцем, в тому числі визнання реєстраційних документів недійсними:

- зареєстровано (перереєстровано) на недійсні (втрачені, загублені) та підроблені документи;
- незареєстровано у державних органах, якщо обов'язок реєстрації передбачено законодавством;
- зареєстровано (перереєстровано) у органах державної реєстрації фізичними особами з подальшою передачею (оформленням) у володіння чи управління підставним (неіснуючим), померлим, безвісти зниклим особам або таким особам, що не мали наміру провадити

фінансово-господарську діяльність або реалізовувати повноваження;

- зареєстровано (перереєстровано) та проваджено фінансово-господарську діяльність без відома та згоди його засновників та призначених у законному порядку керівників;
- зареєстровано у державних органах, якщо обов'язок реєстрації передбачено законодавством;
- зареєстровано у судових органах, якщо обов'язок реєстрації передбачено законодавством
- зареєстровано у державних органах, якщо обов'язок реєстрації передбачено підзаконними нормативно-правовими актами України;
- незареєстровано на втрачені чи загублені та підроблені документи;
- зареєстровано (перереєстровано) та проваджено фінансово-господарську діяльність з відома та за згодою його засновників та призначених у законному порядку керівників.

Підставами для постановлення судового рішення про припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця є:

- визнання фізичної особи - підприємця банкрутом;
- визнання фізичної особи – підприємця безвісно відсутньою;
- провадження нею підприємницької діяльності, що заборонена законом;
- рішення Антимонопольного комітету України;
- неподання протягом року органам державної податкової служби податкових декларацій, документів фінансової звітності відповідно до закону;
- неподання протягом шести місяців органам державної податкової служби податкових декларацій, документів фінансової звітності відповідно до закону;
- наявність в Єдиному державному реєстрі запису про відсутність фізичної особи - підприємця за зазначеним місцем проживання;
- провадження нею підприємницької діяльності, що підлягає квотуванню;
- провадження нею підприємницької діяльності, що підлягає ліцензуванню.

1. Визначте правильне законодавче положення щодо права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності:

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має фізична особа з повною цивільною дієздатністю;
- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка особа;
- право на здійснення господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- право на здійснення некомерційної господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа.

Примусове списання (стягнення) коштів, що знаходяться на рахунках суб'єктів підприємницької діяльності допускається:

- за рішенням суду;
- за рішенням державної служби;
- за рішенням нотаріуса;
- за рішенням третейського суду;
- за рішенням органу державної податкової служби.

Основними видами господарських зобов'язань є:

- майново-організаційні;
- організаційно-господарські;
- деліктні;
- внутрішньогосподарські;
- внутрішньо-майнові.

Вставте пропущене слово у наступне законодавче положення: «Вільні ціни визначаються на всі види продукції (робіт, послуг), за винятком тих, на які встановлено _____ регульовані ціни»

- державні;

- ринкові;
- регульовані;
- орієнтовані;
- комунальні.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом запровадження:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- процедури декларування зміни ціни та/або реєстрації ціни.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- граничних рівнів торговельної надбавки (націнки) та постачальницько-збутової надбавки (постачальницької винагороди).

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- фіксованих цін.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- граничних цін.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- граничних нормативів рентабельності.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- розміру постачальницької винагороди.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- розміру доплат, знижок (знижувальних коефіцієнтів).

Державні регульовані ціни запроваджуються на товари, які:

- справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін;
- мають істотну соціальну значущість;
- виробляються суб'єктами, які займають монопольне (домінуюче) становище на ринку;
- мають іноземне походження;
- мають вітчизняне походження;
- призначені для експорту;
- призначені для імпорту;
- виробляються підприємствами з іноземними інвестиціями;
- усі відповіді правильні.

Суб'єкти господарювання під час провадження господарської діяльності використовують:

- ринкові ціни;
- розумні ціни;
- економічно обґрунтовані ціни;
- обґрунтовані ціни;
- будь-які ціни;
- вільні ціни;
- державні регульовані ціни.

Звичайною вважається ціна товарів (робіт, послуг) визначена:

- продавцем;
- суб'єктом господарювання;
- законом;
- Кабінетом Міністрів України;
- сторонами договору.

Застосування ціни – це:

- продаж (реалізація) товару за встановленою ціною;
- купівля товару за встановленою ціною;
- купівля товару за визначеною ціною;
- реалізація товару за ринковою ціною;
- усі відповіді неправильні.

Застосування ціни – це:

- продаж (реалізація) товару за недержавною ціною;
- купівля товару за встановленою ціною;
- купівля товару за визначеною ціною;
- реалізація товару за ринковою ціною;
- усі відповіді неправильні.

Вставте пропущене слово у наступне законодавче положення: «Державні регульовані ціни _____ запроваджуватися на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції» -

- можуть;
- повинні;
- обов'язково;
- як правило;
- не можуть.

Державні регульовані ціни запроваджуються на товари, які:

- справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін;
- мають істотну соціальну значущість;
- належать державним підприємствам;
- належать комунальним підприємствам;
- належать господарським товариствам;
- належать дочірнім підприємствам;
- належать іноземним суб'єктам господарювання.

Відповідно до Господарського кодексу України за згодою сторін до встановленої ціни може бути передбачено доплати за:

- доставку продукції покупцеві;
- продукцію (роботи, послуги) вищої якості;
- виконання робіт у скорочені строки порівняно з нормативними;
- продукцію (роботи, послуги) належної якості;
- продукцію (роботи, послуги) імпортного виробництва;
- продукцію (роботи, послуги), сертифіковані на відповідність стандартам;
- надання послуг без прострочення виконання.

Зміна ціни після укладення договору допускається лише у випадках і на умовах, встановлених:

- стороною;
- законом;
- договором;
- арбітражем;
- звичаями ділового обороту;
- міжнародним договором;
- аналогією права.

Якщо ціна у договорі не встановлена і не може бути визначена виходячи з його умов, вона визначається виходячи із звичайних цін, що склалися:

- на подібні товари;
- на аналогічні товари;
- на момент укладення договору;
- на момент виконання договору;
- на імпортні товари;
- на високоякісні товари;
- на момент закінчення строку дії договору.

Якщо ціна товару підлягає зміні залежно від показників, що зумовлюють ціну товару (собівартість, затрати тощо), але при цьому не визначено способу її перегляду, ціна визначається виходячи із співвідношення цих показників на момент:

- доставки товару;
- передання товару;
- укладення договору;
- закінчення строку дії договору;
- перевезення товару;
- виконання договору;
- зміни договору.

Написи щодо ціни реалізації продукції мають бути:

- лаконічними;
- простими для розуміння;
- чіткими;
- великими літерами;
- з виділенням шрифту;
- короткими;
- правдивими.

Вживання поняття «зменшена ціна» дозволяється лише з дотриманням таких умов якщо:

- ціна продукції є нижчою її постійної ціни;
- такого роду зменшення ціни застосовується протягом визначеного та обмеженого періоду часу;
- ціна продукції є нижчою її звичайної ціни;
- такого роду зменшення ціни застосовується до продукції, яку реалізує контрагент суб'єкта господарювання;
- ціна продукції не є вищою її постійної ціни;
- ціна продукції є нижчою її ринкової ціни;
- такого роду зменшення ціни застосовується на невизначений період часу.

Монопольним (домінуючим) визнається становище підприємця, частка якого на ринку певного товару перевищує (*35*) відсотків якщо він не доведе, що зазнає значної конкуренції.

Вчинення суб'єктами господарювання дій, визначених законом як недобросовісна конкуренція, тягне за собою накладення штрафу в розмірі до:

- двох відсотків виручки від реалізації товарів;
- десяти відсотків виручки від реалізації товарів;
- трьох відсотків виручки від реалізації товарів;
- одного відсотка виручки від реалізації товарів;
- п'яти відсотків виручки від реалізації товарів.

Порушенням законодавства про захист економічної конкуренції вважається:

- приховування монопольного становища;
- використання монопольного становища;
- зловживання монопольним становищем;
- прагнення до зайняття монопольного становища;
- зайняття монопольного становища.

Зловживанням монопольним становищем визнається:

- встановлення неузгоджених цін;
- встановлення надмірно високих цін;
- встановлення цін, які неможливо було б встановити за умов значної конкуренції;
- встановлення низьких цін;
- встановлення монопольно висячих цін.

Будь-які дії у конкуренції, що суперечать правилам, торговим та іншим чесним звичаям у господарській діяльності вважаються:

- монопольною конкуренцією;
- недобросовісною діловою практикою;
- недобросовісною конкуренцією;
- нечесною конкуренцією;
- несправедливою конкуренцією.

Центральним органом державної виконавчої влади, покликаним здійснювати контроль за економічною концентрацією є:

- Вищий господарський суд;
- Держстандарт;
- Антимонопольний комітет;
- Кабінет Міністрів;
- Монопольне відомство.

Примусовий поділ монопольного утворення не застосовується, якщо частка внутрішнього обороту структурного підрозділу в загальному обсязі валової продукції підприємства (об'єднання) становить:

- менше 30%;
- більше 50%;
- більше 30%;

- менше 35%;
- більше 35%.

За вчинення дій, визначених як зловживання монопольним становищем на підприємця накладається штраф у розмірі:

- до 2 відсотків виручки;
- до 1 відсотка виручки;
- до 5 відсотків виручки;
- до 10 відсотків виручки;
- до 3 відсотків виручки.

Розпорядження про початок розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції надсилається відповідачу протягом:

- наступного дня;
- тижня протягом семи днів;
- трьох робочих днів;
- двох робочих днів;
- місяця.

Повноваження службовців Комітету щодо збирання доказів під час розгляду справи стверджуються:

- довіреністю;
- розпорядженням;
- службовим дорученням;
- актом;
- службовим направленням.

За результатами збирання доказів у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції складається:

- висновок;
- акт;
- подання;
- опис порушення;
- клопотання.

Неправомірним використанням товару іншого виробника є _____ у господарський обіг під своїм позначенням товару іншого виробника шляхом змін чи зняття позначень виробника без дозволу уповноваженої на те особи:

- введення;
- запозичення;
- вхід;
- виведення;
- вихід.

Заява про порушення законодавства про захист економічної конкуренції розглядається протягом:

- 60 календарних днів;
- 60 робочих днів;
- 30 календарних днів;
- місяця;
- 30 робочих днів.

Про день, час і місце слухання в справі про захист економічної конкуренції особи, які беруть участь у справі, повідомляються не пізніше ніж за _____ до проведення слухання:

- тиждень;
- два дні;
- п'ять днів;
- місяць;
- десять днів.

Предметом регулювання діяльності суб'єктів природних монополій відповідно до Закону України „Про природні монополії” є:

- усі умови укладення та виконання договорів суб'єктами природних монополій;
- ціни (тарифи) на товари, що виробляються суб'єктами природних монополій;
- порядок сплати податків суб'єктами природних монополій;
- доступ споживачів до товарів, що виробляються суб'єктами природних монополій;
- умови охорони конкуренції між суб'єктами природних монополій;
- виключний порядок утворення суб'єктів природних монополій;
- вичерпний перелік продукції, що може вироблятися суб'єктами природних монополій.

Монопольним (домінуючим) вважається становище кожного з кількох суб'єктів господарювання, якщо стосовно них виконуються такі умови:

- сукупна частка не більше ніж двох суб'єктів господарювання;
- перевищує 50 відсотків;
- сукупна частка більше ніж трьох суб'єктів господарювання;
- сукупна частка не більше ніж трьох суб'єктів господарювання;
- не перевищує 50 відсотків;
- перевищує 30 відсотків;
- перевищує 70 відсотків.

Монопольним (домінуючим) вважається становище кожного з кількох суб'єктів господарювання, якщо стосовно них виконуються такі умови:

- перевищує 80 відсотків;
- сукупна частка не більше ніж п'яти суб'єктів господарювання;
- сукупна частка не більше ніж семи суб'єктів господарювання;
- перевищує 70 відсотків;
- перевищує 50 відсотків;
- не перевищує 70 відсотків;
- сукупна частка більше ніж п'яти суб'єктів господарювання.

Вважається, що кожен із двох чи більше суб'єктів господарювання займає монопольне (домінуюче) становище на ринку товару, якщо стосовно певного виду товару між ними:

- лише встановлюється конкуренція;
- немає конкуренції;
- зароджується конкуренція;
- є незначна конкуренція;
- спостерігається конкуренція;
- є ознаки невеликої конкуренції;
- є неістотна конкуренція.

Узгодженими діями є:

- економічна концентрація капіталів при створенні суб'єкта господарювання;
- створення об'єднання суб'єктів господарювання метою якого є узгодження конкурентної поведінки;
- злиття двох і більше монопольних утворень;
- укладення суб'єктами господарювання угод у будь-якій формі;
- зловживання монопольним становищем;
- недобросовісна конкуренція;
- набуття одним суб'єктом господарювання контролю над іншим.

Узгодженими діями є:

- економічна концентрація капіталів при створенні суб'єкта господарювання;
- прийняття об'єднаннями рішень у будь-якій формі у будь-якій формі;
- злиття двох і більше монопольних утворень;
- укладення суб'єктами господарювання угод у будь-якій формі з метою погодження конкурентної поведінки;
- зловживання монопольним становищем;

- створення об'єднань суб'єктів господарювання;
- набуття одним суб'єктом господарювання контролю над іншим

Антиконкурентними узгодженими діями є узгоджені дії, які призвели або можуть призвести до:

- недобросовісної конкуренції;
- обмеження конкуренції;
- незначної конкуренції;
- усунення конкуренції;
- відсутності конкуренції;
- зловживання монопольним становищем;
- заборони конкуренції.

Органи Комітету, які прийняли рішення у справі про захист економічної конкуренції не мають права його скасувати або змінити; вони вправі:

- переглянути рішення за нововиявленими обставинами;
- виправити допущені описки чи явні арифметичні помилки;
- прийняти повторне рішення;
- прийняти додаткове рішення;
- направити рішення для перегляду в інший орган Комітету;
- внести поправки у своє рішення;
- внести клопотання до суду про роз'яснення їх рішення.

Органи Комітету, які прийняли рішення у справі про захист економічної конкуренції не мають права його:

- розголошувати;
- скасувати;
- підписувати;
- змінити;
- оприлюднювати;
- публікувати;
- аналізувати.

Дискредитацією господарюючого суб'єкта є поширення у будь-якій формі:

- нечітких відомостей;
- неточних відомостей;
- неперевірених відомостей;
- неповних відомостей;
- негативних відомостей;
- негарних відомостей;
- особистих відомостей.

Неправомірними діями у конкуренції щодо комерційної таємниці визнаються її:

- неправомірне виявлення;
- неправомірне збирання;
- неправомірна характеристика;
- неправомірне використання;
- неправомірне вивчення;
- неправомірне ознайомлення;
- неправомірна оцінка.

Особи, права яких порушені діями, визначеними законом як недобросовісна конкуренція, можуть звернутися із заявою про захист своїх прав протягом шести місяців з дня, коли:

- було виявлено порушення їх прав;
- вони повинні були дізнатися про порушення своїх прав;
- вони дізналися про особу порушника;
- вони дізнались про порушення своїх прав;
- відбулося порушення їх прав;

- вони дізналися про наслідки порушення їх прав;
- вони не могли дізнатися про порушення своїх прав.

Правила професійної етики у конкуренції, розроблені суб'єктами господарювання, можуть використовуватися при:

- розробці проектів регуляторних актів;
- розробці установчих документів суб'єктів господарювання;
- використанні комерційної таємниці;
- укладенні договорів;
- збиранні комерційної таємниці;
- досягненні неправомірних переваг у конкуренції;
- виконанні господарсько-договірних зобов'язань.

Діяльність суб'єктів природних монополій регулюється у таких сферах:

- виробництва алкогольних напоїв;
- управління повітряним рухом;
- реалізації тютюнових виробів;
- централізованого водопостачання ;
- виробництва сільськогосподарської продукції;
- страхових послуг;
- банківської діяльності.

Діяльність суб'єктів природних монополій регулюється у таких сферах:

- виробництва сільськогосподарської продукції;
- транспортування теплової енергії;
- банківської діяльності;
- транспортування речовин трубопровідним транспортом;
- виробництва алкогольних напоїв;
- реалізації тютюнових виробів;
- страхових послуг.

Максимальний строк на який укладається угода про розподіл продукції становить:

- 10 років;
- 50 років;
- 40 років;
- 30 років;
- 20 років.

Частина території України, на якій встановлюються і діють спеціальний правовий режим економічної діяльності та порядок застосування і дії законодавства України, це:

- виключна морська економічна зона;
- спеціальна економічна зона;
- зона прикордонної торгівлі;
- вільна морська економічна зона;
- ліцензований митний склад.

Об'єднання підприємств за правовим статусом:

- може не бути юридичною особою;
- може бути юридичною особою;
- не є юридичною особою;
- є юридичною особою;
- прирівнюється до юридичних осіб.

Підприємства, які стали учасниками об'єднань підприємств:

- можуть втратити статус юридичної особи;
- втрачають статус юридичної особи;
- можуть зберігати статус юридичної особи;
- зберігають статус юридичної особи;
- прирівнюються за статусом до юридичних осіб.

Ліквідація державного (комунального) об'єднання провадиться за рішенням:

- генерального директора об'єднання;
- підприємств-учасників;
- загальних зборів об'єднання;
- органу, що прийняв рішення про утворення об'єднання;
- правління об'єднання.

Група підприємств, пов'язаних між собою відносинами економічної та/або організаційної залежності у формі участі в статутному капіталі та/або управлінні називається:

- об'єднаними підприємствами;
- афілійованими підприємствами;
- залежними підприємствами;
- асоційованими підприємствами;
- дочірними підприємствами.

Залежність між асоційованими підприємствами, за якої одне з них має можливість блокувати прийняття рішень іншим, які повинні прийматися кваліфікованою більшістю голосів вважається:

- вирішальною;
- звичайною;
- істотною;
- простою;
- значною.

Вирішальна залежність між асоційованими підприємствами передбачає володіння одним із:

- істотним пакетом акцій;
- значним пакетом акцій;
- вирішальним пакетом акцій;
- контрольним пакетом акцій;
- великим пакетом акцій.

Холдингова компанія діє в організаційно-правовій формі:

- товариства з додатковою відповідальністю;
- командитного товариства;
- товариства з обмеженою відповідальністю;
- акціонерного товариства;
- виробничого кооперативу.

Функції управління діяльністю об'єднання, яке діє на засадах угоди про розподіл продукції, виконує:

- головне підприємство;
- загальні збори;
- дирекція;
- оператор угоди;
- правління.

Державною холдинговою є холдингова компанія утворена у формі акціонерного товариства, в якому державі належать не менш як _____ відсотків акцій:

- 60;
- 50;
- 51;
- 100;
- 75.

Частка у формі майна, коштів та нематеріальних активів, необхідних для забезпечення діяльності холдингової компанії, не повинна перевищувати (*20*) відсотків статутного капіталу холдингової компанії.

Рішення про утворення холдингової компанії оформляється:

- статутом;
- протоколом;
- актом органу управління;
- договором;
- меморандумом.

Холдинговим корпоративним пакетом акцій вважається пакет акцій корпоративного підприємства, який перевищує:

- 51 відсоток;
- 60 відсотків;
- 100 відсотків;
- 50 відсотків;
- 75 відсотків.

Підприємство, яке входить до складу державного або комунального господарського об'єднання, не має права без згоди об'єднання:

- самостійно розпоряджатися прибутком від господарської діяльності;
- самостійно здійснювати зовнішньоекономічну діяльність;
- об'єднувати свою діяльність з іншими суб'єктами господарювання;
- змінювати предмет діяльності;
- утворювати дочірні підприємства;
- змінювати місцезнаходження;
- приймати рішення про припинення своєї діяльності.

Управління державним (комунальним) господарським об'єднанням здійснюють:

- загальні збори об'єднання;
- рада об'єднання;
- генеральний директор об'єднання;
- ревізійна комісія об'єднання;
- члени об'єднання;
- дирекція об'єднання;
- правління об'єднання.

Майно передається об'єднанню його учасниками у:

- довірчу власність;
- власність;
- господарське відання;
- оперативне використання;
- володіння і користування;
- користування;
- оперативне управління.

Об'єднання підприємств не відповідає за зобов'язаннями його учасників, а підприємства-учасники не відповідають за зобов'язаннями об'єднання, якщо інше не передбачено:

- засновницьким договором об'єднання;
- домовленістю між об'єднанням та його учасниками;
- установчим договором об'єднання;
- законом;
- статутами підприємств-учасників об'єднання;
- актами господарського законодавства;
- статутом об'єднання.

Майно, що залишилося після ліквідації об'єднання, розподіляється між учасниками згідно з:

- законом;
- статутом об'єднання;
- статутами підприємств-учасників об'єднання;
- актами господарського законодавства;
- засновницьким договором об'єднання;

- договором;
- установчим договором об'єднання.

Залежність між асоційованими підприємствами може бути:

- звичайною;
- істотною;
- вирішальною;
- значною;
- великою;
- неістотною;
- простою.

Господарські об'єднання за часом створення поділяються на:

- триваючі;
- разові;
- тимчасові;
- довговічні;
- непостійні;
- остаточні;
- постійні.

Залежно від правової основи діяльності господарські об'єднання поділяються на:

- тимчасові;
- постійні;
- статутні;
- зі статусом юридичної особи;
- без статусу юридичної особи;
- законні;
- договірні.

Господарські об'єднання можуть діяти в таких організаційно-правових формах:

- кооператив;
- акціонерне товариство;
- асоціація;
- спілка;
- співдружність;
- товариство;
- корпорація.

Господарські об'єднання можуть діяти в таких організаційно-правових формах:

- акціонерне товариство;
- кооператив;
- консорціум;
- спілка;
- товариство;
- співдружність;
- концерн.

Договірними об'єднаннями підприємств вважаються:

- товариство;
- концерн;
- асоціація;
- спілка;
- консорціум;
- холдинг;
- корпорація.

Державні і комунальні господарські об'єднання утворюються, як правило, у формі:

- консорціуму;

- асоціації;
- корпорації;
- спілки;
- товариства;
- холдингу;
- концерну.

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Виробниче підприємство «ДіСі» звернулося до Господарського суду з позовною заявою про визнання рішення адміністративної колегії територіального відділення Антимонопольного комітету України недійсним. 01.11.2010 р. адміністративною колегією одного з обласних територіальних відділень Антимонопольного комітету України прийняте рішення, яким визнано, що Позивач, не подавши інформацію на вимогу голови відділення від 01.07.2010 р. №02-06/1365, вчинив порушення, яке передбачене пунктом 13 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді неподання інформації обласному територіальному відділенню Антимонопольного комітету України; за зазначене порушення на позивача накладений штраф у сумі 17000,00 грн. Як вбачається з матеріалів справи 01.07.2010 р. відповідачем складена вимога вих. №02-06/1365, в якій позивачеві запропоновано у 15-денний строк з моменту отримання вимоги, надати відповідачеві інформацію та пояснення. Проте, з доданої до матеріалів справи ксерокопії поштового конверта, в якому була направлена вимога відповідача вих. №02-06/1365 від 01.07.2010 р., вбачається, що реєстраційний номер на зазначеному конверті не проставлений. Вирішіть спір.

Під яким номером правильно вказано відповідь, що стосується змісту задачі?

1). рішення, розпорядження органів Антимонопольного комітету України вважається таким, що вручене відповідачу, через десять днів з дня оприлюднення інформації про прийняте рішення, розпорядження в офіційному друкованому органі (газета Верховної Ради України «Голос України», газета Кабінету Міністрів України «Урядовий кур'єр», «Офіційний вісник України», друковані видання відповідної обласної ради за останнім відомим місцем проживання чи місцем реєстрації, юридичної адреси відповідача);

2). рішення, розпорядження органів Антимонопольного комітету України вважається таким, що вручене відповідачу, через п'ятнадцять днів з дня оприлюднення інформації про прийняте рішення, розпорядження в офіційному друкованому органі (газета Верховної Ради України «Голос України», газета Кабінету Міністрів України «Урядовий кур'єр», «Офіційний вісник України», друковані видання відповідної обласної ради за останнім відомим місцем проживання чи місцем реєстрації, юридичної адреси відповідача);

3). рішення, розпорядження органів Антимонопольного комітету України вважається таким, що вручене відповідачу, через двадцять днів з дня

оприлюднення інформації про прийняте рішення, розпорядження в офіційному друкованому органі (газета Верховної Ради України «Голос України», газета Кабінету Міністрів України «Урядовий кур'єр», «Офіційний вісник України», друковані видання відповідної обласної ради за останнім відомим місцем проживання чи місцем реєстрації, юридичної адреси відповідача);

4). рішення, розпорядження органів Антимонопольного комітету України вважається таким, що вручене відповідачу, через тридцять днів з дня оприлюднення інформації про прийняте рішення, розпорядження в офіційному друкованому органі (газета Верховної Ради України «Голос України», газета Кабінету Міністрів України «Урядовий кур'єр», «Офіційний вісник України», друковані видання відповідної обласної ради за останнім відомим місцем проживання чи місцем реєстрації, юридичної адреси відповідача);

5). усі відповіді є неправильними.

2. 29.05.2009 адміністративною колегією Львівського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України було прийнято рішення № 28 «про порушення законодавства про захист економічної конкуренції». Даним рішенням було встановлено, що ПП «Стиль меблів», подавши недостовірну інформацію на запит територіального відділення, вчинило порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене п. 15 ст. 30 Закону України «Про захист економічної конкуренції», а також вчинивши дії, які полягали у використанні схожих позначень та рекламних матеріалів іншого виробника без його дозволу, порушило ст. 4 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції». Відповідно до п. 15 ст. 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції» порушеннями законодавства про захист економічної конкуренції є подання недостовірної інформації Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню. Згідно з ст. 4 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» неправомірним є використання імені, комерційного (фірмового) найменування, торговельної марки (знака для товарів і послуг), рекламних матеріалів, оформлення упаковки товарів і періодичних видань, інших позначень без дозволу (згоди) суб'єкта господарювання, який раніше почав використовувати їх або схожі на них позначення у господарській діяльності, що призвело чи може призвести до змішування з діяльністю цього суб'єкта господарювання. Представник Антимонопольного комітету зазначив, що вимоги підприємства не можуть бути задоволені тих мотивів, що воно пропустило строк на оскарження даного рішення Антимонопольного комітету. Статтею 32 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» в редакції від 15.05.2003р. було передбачено, що рішення Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень, прийняті у справах про недобросовісну конкуренцію, можуть бути

оскаржені до суду заінтересованими особами у тридцятиденний строк з дня одержання копії рішення. Проте, підприємство вказало, що Законом України від 18.12.2008р. «Про внесення змін до Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» статтю 32 було виключено, тому не заслуговують на увагу покликання представника Антимонопольного комітету. Дайте правовий аналіз ситуації.

Під яким номером правильно вказано відповідь, що стосується змісту задачі?

1). використання у фірмовому найменуванні власного імені фізичної особи не визнається неправомірним, якщо до власного імені додається який-небудь відмітний елемент, що виключає змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання;

2). використання у фірмовому найменуванні власного імені фізичної особи визнається неправомірним, якщо до власного імені додається який-небудь відмітний елемент, що виключає змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання;

3). використання у фірмовому найменуванні власного імені фізичної особи не визнається правомірним, якщо до власного імені не додається який-небудь відмітний елемент, що дозволяє змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання;

4). усі відповіді є правильними;

5). усі відповіді є неправильними.

3. На ринку послуг з проявки кольорової фотоплівки у м. Самборі діяло 10 підприємств і 3 приватних підприємці. В один і той же місяць всі вказані суб'єкти господарювання одночасно підняли ціну за надання послуги з проявки кольорової фотоплівки. Причому, в разі придбання фотоплівки споживачами у цих суб'єктів господарювання, її проявка здійснювалась вдвічі дешевше. Під час перевірки господарської діяльності одного з підприємств, що надавали послуги з проявки кольорової фотоплівки у м. Самборі, уповноважені службовці відповідного територіального відділення виявили документ, який було підписано представниками шести суб'єктів господарювання, що надавали згадані послуги. У цьому документі було передбачено домовленість про збільшення ціни за проявку кольорової фотоплівки та надання даної послуги вдвічі дешевше в разі придбання фотоплівки у зазначених документом 10 суб'єктів господарювання. Представник підприємства пояснив, що даний документ не має юридичного значення, оскільки чинне цивільне законодавство України не передбачає такого виду правочинів, а також він не підписаний усіма суб'єктами господарювання, вказаними у ньому. За результатами перевірки розпорядженням Голови Львівського територіального відділення Антимонопольного комітету України на всіх 10 суб'єктів

господарювання було накладено фінансові стягнення за порушення антимонопольного законодавства. Чи мали місце узгоджені дії? Узгодженими діями є:

1) безпосереднє або опосередковане придбання, набуття у власність іншим способом чи одержання в управлінні часток (акцій, паїв), що забезпечує досягнення чи перевищення 25 або 50 відсотків голосів у вищому органі управління відповідного суб'єкта господарювання;

2) укладення договорів про спільну діяльність;

3) укладення суб'єктами господарювання угод у будь-якій формі, прийняття об'єднаннями рішень у будь-якій формі, а також будь-яка інша погоджена конкурентна поведінка (діяльність, бездіяльність) суб'єктів господарювання.

4) створення юридичних осіб, які є власниками інших юридичних осіб або здійснюють контроль над такими юридичними особами як пов'язані особи.

5) некомерційні організації, створені юридичними особами на добровільних (договірних) засадах і на основі членства (у формі асоціацій і союзів) в цілях координації їх діяльності, представництва і захисту їх спільних, в т.ч. майнових, інтересів.

4. Рішенням Антимонопольного комітету України було відмовлено чотирьом суб'єктам господарювання у наданні дозволу на вчинення узгоджених дій. Не зважаючи на таку відмову, суб'єкти господарювання уклали засновницький договір про утворення асоціації. Одночасно із поданням документів для державної реєстрації об'єднання, уповноважена особа засновників звернулася до господарського суду з позовом про визнання відмови у наданні згоди на узгоджені дії недійсною. Позов уповноваженої особи засновників господарського об'єднання було задоволено господарським судом. Дізнавшись про вчинення узгоджених дій, Антимонопольний комітет наклав адміністративно-господарський штраф на суб'єктів господарювання, які виступили засновниками господарського об'єднання.

Дайте правову оцінку діям Антимонопольного комітету України. Так, узгоджені дії можуть бути дозволені відповідними органами Антимонопольного комітету України, якщо їх учасники доведуть, що ці дії сприяють:

1) досягненню високих економічних результатів;

2) розробленню та застосуванню уніфікованих технічних умов або стандартів на товари;

3) оптимізації порядку продажу товарів;

4) розвитку великих підприємств;

5) досягненню більших прибутків.

5. 25.08.09 між Фондом державного майна України (Продавець) та Товариством з обмеженою відповідальністю Науково-виробниче підприємство «Дніпроенергосталь» (Покупець) укладено Договір № КПП-554 купівлі-продажу пакету акцій ВАТ «Мелітопольський верстатобудівний завод ім. 23 Жовтня» за конкурсом (далі-Договір), відповідно до умов якого (п. 1) предметом Договору є пакет акцій ВАТ «Мелітопольський верстатобудівний завод імені 23 Жовтня» кількістю 173 021 штука простих іменних акцій, випущених у документарній формі, що становить 50 % плюс 1 акція статутного фонду (капіталу), номінальною вартістю однієї акції 0,25 гривні та номінальною вартістю пакета акцій 43 225,25 грн. (згідно з планом розміщення акцій ВАТ, затвердженим наказом Фонду державного майна України від 17.11.08. № 1365), який за результатами конкурсу продано за 755000,00 грн. У відповідності до п. 34 Договору, сторонами погоджено, що обов'язки Покупця, визначені пунктом 11 Договору, виникають з моменту отримання Покупцем дозволу Антимонопольного комітету України чи адміністративної колегії Антимонопольного комітету України на придбання пакета акцій. У разі неотримання протягом 50 днів від дати укладення Договору дозволу Антимонопольного комітету України чи адміністративної колегії Антимонопольного комітету України на концентрацію суб'єктів господарювання Договір розривається за згодою сторін або за рішенням суду. При цьому конкурсна гарантія Покупцю не повертається. Дайте правовий аналіз відповідності умов Договору чинному законодавству України.

Під яким номером правильно вказано відповідь, що стосується змісту задачі?

1). концентрацією не визнається злиття суб'єктів господарювання або приєднання одного суб'єкта господарювання до іншого;

2). концентрацією не визнається набуття безпосередньо або через інших осіб контролю одним або кількома суб'єктами господарювання над одним або кількома суб'єктами господарювання чи частинами суб'єктів господарювання;

3). концентрацією не визнається безпосереднє або опосередковане придбання, набуття у власність іншим способом чи одержання в управління часток (акцій, паїв), що забезпечує досягнення чи перевищення 25 або 50 відсотків голосів у вищому органі управління відповідного суб'єкта господарювання;

4). концентрацією не визнається створення суб'єкта господарювання двома і більше суб'єктами господарювання, який протягом тривалого періоду буде самостійно здійснювати господарську діяльність, але при цьому таке створення не призводить до координації конкурентної поведінки між суб'єктами

господарювання, що створили цей суб'єкт господарювання, або між ними та новоствореним суб'єктом господарювання;

5). усі відповіді є неправильними.

6. Рекламуючи свою продукцію, приватний підприємець, який діяв на загальнодержавному ринку, здійснював її порівняння із продукцією іншого виробника. У рекламі, зокрема, наголошувалося на невідповідності продукції іншого виробника вимогам національного стандарту України. Інший виробник звернувся із заявою до Голови територіального відділення Антимонопольного комітету України про порушення провадження у справі про захист економічної конкуренції. У процесі розгляду справи було встановлено, що продукція іншого виробника не пройшла обов'язкової сертифікації на її відповідність вимогам стандартів. Окрім того, суб'єкт господарювання, який здійснював порівняння у своїй рекламі, наголосив на тому, що внаслідок його дій не відбулося зниження попиту на товар іншого виробника. Голова територіального відділення своїм розпорядженням застосував санкцію у виді примусового поділу до суб'єкта господарювання, який застосовував порівняння у власній рекламі. Дайте правову оцінку ситуації. У яких випадках до суб'єкта господарювання може бути застосована санкція у виді примусового поділу:

1) якщо суб'єкт господарювання зловживає монопольним (домінуючим) становищем на ринку;

2) якщо суб'єкт господарювання здійснив порівняння з продукцією іншого виробника у своїй рекламі;

3) якщо суб'єкт господарювання спонукає до вчинення узгоджених дій іншого суб'єкта господарювання;

4) якщо суб'єкт господарювання займає монопольне становище на ринку;

5) якщо суб'єкт господарювання дуже швидко розвиває свій бізнес.

7. Розпорядженням Голови територіального відділення Антимонопольного комітету України було проведено примусовий поділ приватного підприємства, яке займало монопольне становище на ринку з виготовлення принтерів. Зі складу підприємства було виділено цех, в якому виготовлялися окремі деталі принтерів і частка внутрішнього обороту якого в загальному обсязі продукції АТ становила 15%.

Приватне підприємство звернулося до Господарського суду. Обґрунтовуючи позов, представники позивача звернули увагу на дві обставини:

- рішення про примусовий поділ прийнято з порушенням вимог до його проведення;

- діями товариства не було завдано збитків (не ущемлено інтересів) іншим суб'єктам господарювання чи споживачам.

Визначіть правомірність дій Голови територіального відділення. В яких випадках примусовий поділ як вид санкції органи Антимонопольного комітету не застосовують:

- 1) неможливості організаційного або територіального відокремлення підприємств, структурних підрозділів чи структурних одиниць;
- 2) наявності технологічного зв'язку підприємств, структурних підрозділів чи структурних одиниць;
- 3) відсутні структурних підрозділі для виділу на підприємстві;
- 4) можливості організаційного або територіального відокремлення підприємств, структурних підрозділів чи структурних одиниць;
- 5) усі відповіді є правильними.

8. Укладаючи договори на реалізацію лікєро-горілочаних виробів концерн обумовлював обов'язкове придбання у нього мінімальної партії мінеральної води (5 тисяч пляшок), яка почала впроваджуватися у виробництво. Необхідність включення до договорів на реалізацію спиртних напоїв даної умови пояснювалася бажанням концерну зайняти своє місце на ринку мінеральних вод.

Виявивши зниження попиту на їхню продукцію, інші виробники мінеральної води звернулися до територіального відділення Антимонопольного комітету України з вимогою припинити таку практику з боку концерну. Голова територіального відділення наклав своєю постановою штраф на концерн в розмірі 17%, а не 5% його виручки від вартості реалізованої мінеральної води, вбачаючи ознаки зловживання монопольним становищем. Дайте правовий аналіз ситуації. За які порушення антимонопольного законодавства передбачається штраф у розмірі до 5 % від доходу (виручки) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф:

- 1). здійснення учасниками узгоджених дій до отримання дозволу органів Антимонопольного Комітету;
- 2). обмежувальна та дискримінаційна діяльність;
- 3). порушення положень погоджених з органами Антимонопольного комітету України установчих документів суб'єкта господарювання, створеного в результаті концентрації, якщо це призводить до обмеження конкуренції;
- 4). зловживання монопольним (домінуючим) становищем;
- 5). концентрація без отримання відповідного дозволу органів Антимонопольного комітету України, у разі якщо наявність такого дозволу необхідна.

9. Національна акціонерна компанія «Укрросенерго» прийняла рішення про відпуск громадянам-споживачам електроенергії лише за умов обладнання їх квартир електролічильниками. Даним рішенням було встановлено перелік виробників електролічильників, продукцією яких можуть бути обладнані квартири споживачів для кожної області окремо.

Працівники однієї з італійських фірм – виробників електролічильників, яка не була включена до відповідного переліку «Укрросенерго», зауважили, що їх продукція перестала користуватись попитом після прийняття згаданого рішення. Представники філій Національної акціонерної компанії в областях відмовляли італійській фірмі у придбанні її продукції на тій підставі, що вона не включена до переліку.

Італійська фірма звернулася із заявою до Антимонопольного комітету України, вбачаючи в діях Національної акціонерної компанії порушення антимонопольного законодавства. Дайте правовий аналіз ситуації. Які з нижченаведених варіантів не є антиконкурентними узгодженими діями:

- 1) встановлення цін чи інших умов придбання або реалізації товарів;
- 2) розподілу ринків чи джерел постачання за територіальним принципом, асортиментом товарів, обсягом їх реалізації чи придбання, за колом продавців, покупців або споживачів чи за іншими ознаками;
- 3) спотворення результатів торгів, аукціонів, конкурсів, тендерів;
- 4) застосування різних умов до рівнозначних угод з іншими суб'єктами господарювання, що ставить останніх у не вигідне становище в конкуренції;
- 5) обмеження конкурентоспроможності інших суб'єктів господарювання на ринку через об'єктивно виправдані на те причини.

10. Державною інспекцією з контролю за цінами в області прийнято рішення стягнути необгрунтовано одержану виручку та штраф у потрібному розмірі виручки з установи, яка перебуває на місцевому бюджеті.

Оскарживши рішення Державної інспекції з контролю за цінами, представник установи звернув увагу на положення Закону України «Про ціни та ціноутворення», згідно з яким, стягненню до бюджету підлягає виручка. Державна ж установа виручки не отримує, оскільки перебуває на забезпеченні місцевого, і є неприбутковою організацією.

Дайте правовий аналіз ситуації. Під яким номером правильно вказано відповідь, що стосується змісту задачі?

- 1). доход (виручка) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) визначається як сумарна вартість доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) усіх юридичних та фізичних осіб, що входять до групи, яка визнається суб'єктом господарювання відповідно до Закону України «Про захист економічної конкуренції»;

2). дохід (виручка) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) визначається як часткова вартість доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) усіх юридичних та фізичних осіб, що входять до групи, яка визнається суб'єктом господарювання відповідно до Закону України «Про захист економічної конкуренції»;

3). дохід (виручка) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) визначається як дольова вартість доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) усіх юридичних та фізичних осіб, що входять до групи, яка визнається суб'єктом господарювання відповідно до Закону України «Про захист економічної конкуренції»;

4). дохід (виручка) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) визначається як сумарна вартість витрат від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) усіх юридичних та фізичних осіб, що входять до групи, яка визнається суб'єктом господарювання відповідно до Закону України «Про захист економічної конкуренції»;

5). усі відповіді є неправильними.